

[Finansministeren.]

Mennesker blandt de store Skatteydere, der har haft en inderlig Medlidenhed med sig selv over de mægtige Procenter, som de efter det ærede Medlem Hr. Korsgaards Fremstilling betaler, til Trods for at det slet ikke er Tilfældet, at de betaler disse Procenter, og jeg synes egentlig, det er en unødigt Pine, det ærede Medlem paafører disse i øvrigt udmærkede Medborgere ved at stille dem disse fuldkommen misvisende Procenter for Øje.

Jeg har set lidt paa disse Tal, og jeg kan ikke nægte, at jeg gerne saa, at det ærede Medlem dog engang vilde holde op med hele denne fuldkommen ubegrundede Aktion, som dog bl. a. alle de, der er saa ivrige Tilhængere af at bevare de store Skattefradrag, vi har, efter min Mening først og fremmest burde være interesseret i at holde inde med. Det ærede Medlem siger: Hvis en Skatteyder har en Indtægt paa noget over 10 000 Kr., saa betaler han i København en Skat paa 24,8 pCt. — de Tal, jeg har her, er de københavnske, dem er jeg bedst i Stand til nøjagtigt at kontrollere. Men det er ikke rigtigt, det er i hvert Fald kun rigtigt, hvis man ganske ser bort fra Skattefradraget. Hvis man derimod tager dette i Betragtning, ligger Sagen helt anderledes.

Hvis man tager en Skatteyder, hvis reelle Indtægt uden Skattefradrag er 10 000 Kr., ser paa, hvad han betaler, og dernæst regner ud, hvor meget Skatten vilde stige, hvis Indtægten maatte være 15 000 Kr., hvad den raa Indtægt, der ligger mellem 10 000 og 15 000 Kr., alt i alt belastes med for Tiden, naar man regner sammen alle de Skatter, som det ærede Medlem har regnet med, ja, saa er det ikke de 24,8 pCt., men saa er det 19,1 pCt. Paa tilsvarende Maade, hvis man tager en Skatteyder paa 20 000 Kr. og ser paa, hvordan de 5 000 Kr., der reelt ligger derover, beskattes, saa er Procenten ikke, som det ærede Medlem siger, 34, men saa er den 22,7. Ser man paa, hvordan en Stigning fra 40 000 op til 50 000 virker, saa er Procenten ikke 42, som det ærede Medlem nævnte, men 27,2, og tager man en Skatteyder med 100 000 Kr. og ser paa, hvordan de næste 20 000 derudover vilde blive beskattet, saa er Procenten ikke, som det ærede Medlem sagde, 55, men 32,6. Det er altsaa, som man vil se af disse Tal, fuldkommen urimeligt at stille det op paa den Maade, som det ærede Medlem gør, og sige, at man betaler disse Procenter, som det ærede Medlem har regnet sammen. Skattefradragene er for de store Indtægter

en meget, meget væsentlig Bestanddel af hele Beskatningssystemet, saaledes som jeg ogsaa ved en tidligere Lejlighed har haft Anledning til at fremdrage et Eksempel paa.

Til Slut skal jeg, i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem, der var møntet paa mig, og som gik ud paa, at det ærede Medlems Begreber var blevet forvirret ved, at en Socialdemokrat skulde nære Betænelighed ved at indtræde i Regeringen paa Grund af de Indtægter, der bydes en Minister, blot for en Ordens Skyld her gentage, hvad jeg tidligere offentlig har udtalt i Anledning af lignende Bekymringer: Jeg har, da der ved tidligere Lejlighed var Tale om, at jeg skulde indtræde i Ministeriet, ment at burde holde mig tilbage, fordi jeg ikke følte mig fortrolig nok med Rigsdagsarbejdet, og jeg har, da Spørgsmaalet igen blev aktuelt, for min Familie og mig selv søgt at opnaa en vis Betyggelse for, at de Pensionsrettigheder, jeg havde erhvervet efter 30 Aars Tjeneste i Københavns Kommune, i et rimeligt Omfang kunde bevares. Men jeg har ingen Sinde haft nogen Betænelighed ved at tage de Indtægtsvilkaar, som Ministerstillingen giver, og det forekommer mig oprigtigt talt, at det ærede Medlem burde have holdt sig for god til her i Tinget at kolportere den Slags Sladderhistorier, som der her er Tale om.

Retoft: Den højtærede Finansminister har allerede paa de væsentligste Punkter sagt, hvad der behøver at siges om det Forslag, vi har til første Behandling i Dag. Jeg vil dog alligevel knytte et Par Bemærkninger til Forslaget, og navnlig det ærede Medlem Hr. Korsgaards Forelæggelsestale vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord om, da denne egentlig var af en saadan Art, som man ikke plejer at høre, naar et Forslag bliver forelagt i dette høje Ting. Jeg tror egentlig, man med større Ret kan sige, at den Tale, som blev holdt, den Dag Forslaget blev forelagt, var en forsinket Finanslovtales. Nu skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, hvornaar det ærede Medlem Hr. Korsgaard agter at holde sine Finanslovtaler, jeg vil jo næsten tro, at man kan vente at faa en hel Række af dem i Fremtiden efter det ærede Medlems Udtalelser her i Salen forleden: at man kan søge efter Lejligheden, og saa finder man den jo nok — og saa holder man Taler af den Art, som blev holdt den Dag, dette Forslag blev forelagt. Men jeg vil dog gerne indledningsvis sige, at jeg for min Part ikke finder nogen særlig Anledning til at gentage Finanslovdebatten, fordi det